

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: J. S.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se *zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se *nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce se neúspěšně domáhal přiznání invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně. Podle názoru dvou posudkových lékařů jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vedl k poklesu pracovní schopnosti v míře, která odpovídá invaliditě I. stupně. Krajský soud proto musel posoudit, zda tomu tak skutečně je.

II. Rozhodnutí žalované a související skutkové okolnosti věci

2. Žalovaná rozhodnutím ze dne 8. 7. 2020, č. j. X, zamítla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu („prvostupňové rozhodnutí“). Žalobce, který měl předtím přiznanou

invaliditu I. stupně, nesplňoval podmínky pro vznik invalidity II. či III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění („zákona o důchodovém pojištění“). Posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Uherské Hradiště ze dne 25. 6. 2020 („první posudek“) dospěl k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %, tj. v míře odpovídající invaliditě I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

3. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti první posudek označuje zdravotní postižení uvedené v kapitole XI (postižení trávicí soustavy), oddílu C (postižení tenkého střeva a kolorekta), položce 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity („vyhláška“). Toto ustanovení hovoří o postižení se silnějšími trvalými symptomy, s průjmy, spasmy několikrát denně, se snížením stavu výživy, anemií, snížením celkové výkonnosti. Vyhláška pro tuto položku stanoví míru poklesu pracovní schopnosti 25-35 %. První posudek ji s ohledem na zdravotní stav žalobce stanovil na horní hranici stanoveného rozpětí.
4. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. Od roku 2007 má střevní potíže. V roce 2010 mu zjistili zánět tlustého střeva. V letech 2007-2015 absolvoval několikrát kolonoskopii a bral antibiotika. Potíže se ale zhoršovaly. Chodil do práce, ač mnohdy neudržel stolicí. V roce 2016 mu v uherskohradištské nemocnici zjistili závažné poškození tlustého střeva. Jeho problémy stále přetrvávají. Žalobce pracoval jako údržbář, ale po devíti měsících musel skončit, protože se mu vrátily problémy spojené mj. s častou návštěvou toalet. Další zaměstnání ukončil po třech týdnech z týchž důvodů. V posledním zaměstnání měl pracovní úraz. Zlomil si levé zápěstí. Neustále měl problémy s vyprazdňováním. Byl v té době už rok na úřadu práce, s jeho problémy ho nikdo nezaměstná. Žalobce k námitkám doložil zprávu z gastroenterologické ambulance.
5. V řízení o námitkách proběhlo nové posouzení zdravotního stavu žalobce. Posudkový lékař použil žalobcem doloženou lékařskou zprávu, zdravotnickou dokumentaci ošetřujícího lékaře, profesní dotazník a nálezy odborných lékařů (z gastroenterologie, neurologie, neurochirurgie a rehabilitace). Nový posudek o invaliditě ze dne 15. 9. 2020 („druhý posudek“) dospěl ke stejným závěrům jako první posudek. Za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce druhý posudek označuje chronické střevní problémy s vývojem od roku 2007.
6. Žalovaná na základě druhého posudku zamítla námitky žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 29. 9. 2020, č. j. X („rozhodnutí žalované“). Odkázala na druhý posudek, který stvrdil závěry prvního posudku. Zdůraznila, že nedošlo ke změně stupně invalidity. Proto žalobce nesplňoval podmínky pro změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění. Z toho důvodu žalovaná nemohla jeho námitkám vyhovět.

III. Žaloba

7. Žalobce namítá, že žalovaná dostatečně nezjistila skutkový stav při posuzování jeho zdravotního stavu. V roce 2007 mu při kolonoskopii diagnostikovali tenké žaludeční stěny.

Měl tomu přizpůsobit stravovací režim. Podstoupil vyšetření z důvodu přetrvávajících zažívacích potíží po konzumaci teplého jídla, po němž měl velké bolesti žaludku a průjmy. Žalobce od roku 1993 pracoval jako obchodní zástupce 12 až 16 hodin denně včetně sobot a nedělí s nepravidelným stravovacím režimem. Snažil se doporučení lékaře respektovat. Přesto jeho zdravotní problémy přetrvávaly a byly závažnější, ač opakované kolonoskopické vyšetření potvrdilo, že zažívací trakt je bez patologického nálezu. Navštívil několik zdravotnických pracovišť a soukromých ordinací, kde opětovně proběhlo kolonoskopické vyšetření s negativním výsledkem. Zdravotní stav se přesto zhoršoval. Bolesti a průjmy ho již doprovázely po každém jídle. K tomu pálení v oblasti konečníků, únava, nespavost a špatná koncentrace v zaměstnání.

8. Až do listopadu 2010 i přes závažné zdravotní problémy vykonával své zaměstnání. Koncem tohoto měsíce ho ale v bolestech převezli do nemocnice. Po opětovném negativním výsledku ho propustili, ale pro přetrvávající bolesti ho následujícího dne znovu hospitalizovali. Přes zavedenou léčbu bolesti neustupovaly. Padlo rozhodnutí o invazivním zákroku do dutiny břišní. Při operaci se zjistili zánět tlustého střeva, zánět slepého střeva a zánět močových cest. Při všech předchozích laboratorních vyšetřeních krve a moči mu vždy řekli, že je vše v pořádku a žádný zánět v těle nemá. Asi po dvou měsících od operace se zdravotní potíže začaly vracet. Opakovaná vyšetření nezjistila jejich původ. Nemohl spát a prohlubující se zdravotní potíže se staly žalobcovou noční můrou. Spával jednu až dvě hodiny denně. Vyzkoušel jsem hodně krémů, masť a různých doplňků stravy, ale bez jakéhokoli zlepšení.
9. V únoru 2015 se žalobce přestěhoval do Bojkovic-Krhova k rodičům. Firma, u které pracoval, měla pobočku v Přerově, takže pokračoval ve své předešlé práci. Registrující lékař mu při znalosti dřívějších potíží předepisoval antibiotika. Zdravotní stav žalobce se však stále zhoršoval. Střevní problémy byly neúnosné. Neudržel stolicí. Přicházely z ničeho nic bolesti, kvůli kterým nemohl pokračovat ve výkonu práce a musel se vrátit zpět domů. To se pravidelně opakovalo několikrát měsíčně. V lednu 2016 ho pro akutní bolesti převezli k hospitalizaci do uherskohradištské nemocnice, kde zjistili, že tlusté střevo má s probíhajícím zánětem ve velmi špatném stavu, který bude vyžadovat operaci. Bohužel ani ta zdravotní problémy žalobce nevyřešila. Jejich následné přetrvávání mu znemožňovalo pracovat. Proto si zažádal o invalidní důchod.
10. Žalovaná mu přiznala invaliditu I. stupně. Posudkový lékař ho poučil, že pokud budou problémy přetrvávat, tak si může po půl roce požádat o nové posouzení invalidity. To také učinil, ale neúspěšně. Pro stále se zhoršující střevní potíže je v péči gastroenterologa. V roce 2018 se objednal do Fakultní nemocnice u sv. Anny na defekografii, kterou mu 14 dnů před nástupem zrušili. Poté se objednal na defekografii do Fakultní nemocnice v Olomouci pro podezření na vsouvání střeva do sebe. Opět ho ale poslali do Fakultní nemocnice u sv. Anny na vyšetření tlaku ve střevech. Tam mu sdělili, že ho na vyšetření odeslali pozdě. Měl štěstí, že má ještě dobré svěrače. Ale může se stát, že stolicí již neudrží. Pro zjištěné ochablé pánevní dno ho odeslali na rehabilitaci. Tam mu sdělili, že k zásadnímu pochybení v léčbě došlo v uherskohradištské nemocnici. Při tak závažném poškození střeva zánětem měli provést dočasný vývod pro možné zotavení tlustého střeva. Další operace by mohla stav žalobce jen zhoršit.
11. Žalobce se s ohledem na svůj zdravotní stav pokoušel pracovat jako údržbář v šicí dílně v Bojkovicích. Ze začátku bylo vše v pořádku, ale následně ho začali vysílat na dálkové cesty. Potřeboval o vyslání vědět alespoň den dopředu, aby se podle toho zařídil se stravou.

Nesnídal a nevečeřel kvůli střevním problémům. Taký začal uskláňovat 25-35 kg těžké látkové role, což fyzicky nezvládal a musel zaměstnání ukončit. Poslední zaměstnání měl v autodopravě. Přislíbili mu jezdit krátké tratě, ale následně dostával zakázky opět na velké vzdálenosti, což mu způsobovalo stres, jak dané situace zvládne. V srpnu 2018 měl z celkového psychického vypětí pracovní úraz. Upadl po vykládce zboží. Zranil si levou ruku v ohybu zápěstí s trvalým následkem omezení její hybnosti. Nyní je již rok a půl v evidenci úřadu práce. S jeho zdravotním postižením, které se vůbec nelepší, má problémy najít zaměstnání. Lékař ho poučil, že pokud nedojde ke zlepšení zdravotního stavu, pak bude nutná operace s následným doživotním mimotělním vývodem z tlustého střeva.

12. Zdravotní stav žalobce je velmi vážný. Posudkový lékař nezohlednil všechny jeho aspekty. Závěr o tom, že je stále invalidní v I. stupni, lékař učinil, aniž by podrobněji zdravotní stav žalobce zkoumal. Na posouzení zdravotního stavu žalobce osobně nepřizval, takže si nemohl učinit odpovídající představu o jeho zdravotním postižení. Posudkový lékař se pouze zabýval otázkou invalidity ve vztahu k § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona o důchodovém pojištění. Nezhodnotil však jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost denní aktivity vzhledem k položce 6, oddílu C, kapitoly XI, přílohy k vyhlášce. Jak plyne ze zdravotní dokumentace, žalobce trpí postižením uvedeným v položce 6b vyhlášky. Jeho denní aktivity se však těžce omezily, nemůže vykonávat pracovní činnost. Posudkový lékař nevzal v úvahu ani skutečnost, že se zdravotní stav žalobce oproti letům 2010-2016 podstatně zhoršil. Dochází k celodenní průjemové a bolestivé stolici.

IV. Vyjádření žalované a další průběh řízení před jednáním ve věci

13. Žalovaná reaguje, že žalobcovy námitky na adresu nedostatečného posouzení zdravotního stavu neobstojí. Posudkoví lékaři vyhodnotili zdravotní stav žalobce na základě objektivních podkladů se zřetelem k demonstrovaným obtížím. Změny zdravotního stavu nastalé po vydání rozhodnutí žalovaného nelze v tomto řízení zohlednit. Námitku na nepřizvání žalobce na osobní vyšetření žalovaná považuje za lichou. Žalobce nezpochybňuje kompletnost shromážděné dokumentace. Ani nevysvětluje, jaké nové poznatky by vzájemná konfrontace vlastně přinesla. Neprokázal se funkční deficit odůvodňující vyšší stupeň invalidity. Žalovaná každopádně navrhla posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí („posudková komise“).
14. Krajský soud na tento návrh přistoupil a požádal posudkovou komisi o vypracování nového posudku, který posudková komise připravila dne 15. 12. 2021 („třetí posudek“). S ohledem na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2021, č. j. 6 Ads 27/2020-36, si poté krajský soud vyžádal ještě doplnění tohoto posudku, které posudková komise vyhotovila dne 16. 3. 2022 („doplnění třetího posudku“).

V. jednání před krajským soudem a provedení třetího posudku k důkazu

15. Dne 13. 4. 2022 se u krajského soudu ve věci konalo jednání. Žalobce se z něj omluvil. Zástupkyně žalované odkázala na vyjádření k žalobě a napadené rozhodnutí. Krajský soud poté přistoupil k dokazování.
16. Krajský soud k důkazu provedl třetí posudek včetně jeho doplnění. Posudková komise se skládala z předsdkyně MUDr. I. R. a internistky MUDr. M. P. Žalobce se jednání posudkové komise zúčastnil. Posudková komise měla k dispozici spis krajského soudu včetně rozhodnutí a žaloby a spis Okresní správy sociálního zabezpečení včetně záznamů o jednáních a lékařských nálezů. Ze zdravotní dokumentace posudková komise pracovala

se zprávou praktické lékařky žalobce, zprávou z hospitalizace z listopadu 2019, zprávou z gastroenterologického vyšetření z listopadu 2019, zprávou z neurologického vyšetření z května 2020 a s lékařskými nálezy z dalších jednání založených ve spise. Z vyžádané a prostudované zdravotnické dokumentace od praktického lékaře si pořídila kopie některých záznamů, které založila do spisu. Podobně si posudková komise vyžádala zdravotní dokumentaci z gastroenterologické ambulance v uherskohradištské nemocnici. V září 2021 také posudková komise obdržela zprávu o ambulantním vyšetření žalobce z ledna 2021, zprávu z radiodiagnostického vyšetření z ledna 2021 a několika gastroenterologických vyšetření z listopadu 2019, ze srpna 2020, z ledna 2021 a z března 2021.

17. Posudková komise po shrnutí vývoje zdravotního stavu a výsledků jeho vyšetření, operací a dalších souvisejících skutkových okolností vyhodnocuje jeho zdravotní stav tak, že měl *k datu vydání rozhodnutí žalované divertikulární postižení tlustého střeva*, po resekci sigmatu (části tlustého střeva) pro stenózu (zúžení) po divertikulitidách v dubnu 2016 s anamnézou obstrukčního defekačního syndromu a dyssynergií pánevního dna. Šlo o stav se silnějšími trvalými symptomy (v anamnéze byly např. průjmy, spasmy). Neobjevila se u něj anémie ani snížení stavu výživy. Nešlo o stav se značnými trvalými symptomy, se snížením stavu výživy, poruchami pasáže, anémií, krváceními, opakovanými záněty či zúžením střeva. Neshledala u žalobce inkontinenci stolice. Trpěl dále hemorhoidy, které nesnižovaly výkonnost organismu. Potíže s páteří nezpůsobovaly funkční poruchu, která by měla dopad na pracovní schopnost. V anamnéze byly potíže s prostatou, které neměly dopad na pracovní schopnost. Po zlomenině v oblasti předloktí vlevo v srpnu 2018 se u žalobce objevily degenerativní změny kloubů v oblasti zápěstí s mírným omezením hybnosti. Po operaci pro syndrom karpálního tunelu vlevo v květnu 2019 se neprokázala recidiva. V anamnéze byla další zdravotní postižení, která nezpůsobovala funkční poruchu s dopadem na pracovní schopnost.
18. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání posudková komise došla k závěru, že k datu vydání rozhodnutí žalovaného šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo výše funkčně zhodnocené onemocnění střev. Pokles pracovní schopnosti posudková komise hodnotí podle kapitoly XI, oddílu C položky 6b přílohy k vyhlášce ve výši 35 %. Rozhodující postižení funkcí hodnotí s ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti na horní hranici rozpětí. Posudková komise nezjistila další posudkově významné skutečnosti pro zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti. Pokles pracovní schopnosti nehodnotí podle položky 6c, protože klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch spadajících pod tuto položku. *Posudková komise proto stanoví pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce k datu vydání rozhodnutí žalované ve výši celkem 35 %*. Se zjištěným zdravotním stavem může žalobce vykonávat práce jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Mohl se rekvalifikovat.
19. V doplnění třetího posudku, které si krajský soud vyžádal, posudková komise konstatuje, že nezjistila nové posudkově významné skutečnosti, o kterých by nevěděla a nezhodnotila je již při svém jednání dne 15. 12. 2021. K dotazům soudu uvedla, že zdravotní stav žalobce posuzovala v souladu s § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění. Jeho zdravotní stav dokládaly výsledky lékařských funkčních vyšetření obsažených v zapůjčených zdravotních dokumentacích: od praktického lékaře, z gastroenterologické ambulance a ze spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení. Posudková

komise vycházela i z vlastních zjištění při jednání dne 15. 12. 2021. Zdravotní stav pak posudková komise posuzovala v souladu s vyhláškou a míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovila v souladu s přílohou k ní. K datu vydání napadeného rozhodnutí, jak již dříve posudková komise uvedla, bylo hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce – tedy zdravotním postižením, které mělo nejvýznamnější dopad na pokles jeho pracovní schopnosti – onemocnění střev. Konkrétně tzv. divertikulární nemoc, což je *odchylka od normy – tedy normálního střeva, kterým je střevo bez jakéhokoli patologického postižení*. Pro posouzení zdravotního stavu pro účely invalidity je rozhodná tíže funkčních poruch, kterou zdravotní postižení způsobuje a jejich dopad na pracovní schopnost. U postižení střev se hodnotí stav výživy, přítomnost poruch vyměšování (průjem, zácpa, spasmy), odchylky v laboratorních nálezech, jako je např. hodnota krevních bílkovin, zánětlivých markerů, minerálů, anémie (pokles červeného krevního obrazu) a výsledky pomocných vyšetření – rentgen, sono, endoskopie apod.

20. Jaké postižení se u divertikulární nemoci tračníku považuje za onemocnění s lehkými potížemi, se silnějšími trvalými symptomy či se značnými trvalými symptomy, uvádí příslušné položky pro toto zdravotní postižení v příloze k vyhlášce. Jak již dříve posudková komise konstatovala, u žalobce šlo k datu vydání rozhodnutí žalovaného o divertikulární nemoc se silnějšími symptomy. V anamnéze byly např. průjmy, spasmy. Objektivně se neobjevila anémie ani snížení stavu výživy. Nešlo o stav se značnými trvalými symptomy, se snížením stavu výživy, poruchami pasáže, anemií, krváceními, opakovanými záněty či zúžením střeva. U žalobce nešlo o inkontinenci stolice. Samotné funkční postižení by odpovídalo hodnocení ve středu pásma. Horní hranici rozpětí posudková komise zvolila s ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Pro použití § 3 vyhlášky nezjistila žádné další posudkové významné skutečnosti.
21. Posudková komise nemá kompetence se vyjadřovat k možnosti konkrétního pracovního zařazení. Musí se – tak jak jí ukládá platný právní předpis, tj. § 5 vyhlášky – vyjádřit ke schopnosti využití zachované pracovní schopnosti u invalidity I. a II. stupně, což posudková komise při jednání dne 15. 12. 2021 učinila. Uvedla, že žalobce se zjištěným zdravotním stavem mohl vykonávat práce jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Vzhledem k tomu, že ho posuzovala jako obchodního zástupce s praxí operátora zemědělské techniky a řidiče, vyjádřila se i ke schopnosti rekvalifikace. Posudková komise tedy trvá na posudkovém zhodnocení a závěru třetího posudku.
22. Další důkazy soud neprováděl. Po závěrečném návrhu a krátkém přerušení vyhlásil tento rozsudek.

VI. Posouzení věci krajským soudem

23. Žaloba splňuje podmínky své přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. Krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované.
24. Žaloba *není důvodná*.
25. Krajský soud by úvodem rád vyjádřil prostou lidskou sounáležitost se žalobcem, jehož zdravotní problémy mu musí v každodenním životě přinášet nespravedlivá příkoří. Právo, které soud musel následovat, je ovšem bohužel hodnotí oproti žalobcovým představám

jinak. Na dalších řádcích proto krajský soud vysvětlí relevantní právní rámec a jeho použití v konkrétních okolnostech této věci.

26. Právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
27. Při určování poklesu pracovní schopnosti se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda, resp. jak se pojištěnec na své zdravotní postižení adaptoval. V souladu s § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu lze přitom podmínit dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
28. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na *odborném lékařském posouzení*. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje posudková komise, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku okresní správy sociálního zabezpečení. *Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti*. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním [§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)]. S ohledem na jeho mimořádný význam *bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb*, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat.
29. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Především s těmi, které posuzovaný namítá. Kromě toho musí posudková komise své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod ve dvouinstančním řízení, podléhá zejména její rozhodnutí v námitkovém řízení požadavkům na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku posudkové komise (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22).
30. Krajský soud v předmětné věci vyhodnotil zjištěný skutkový stav na základě třetího posudku. Má všechny formální náležitosti podle § 7 vyhlášky. Posudková komise zasedala v řádném složení za splnění procesních požadavků stanovených právní úpravou. Podle krajského soudu tedy třetí posudek nemá formální vady.
31. Ohledně úplnosti předloženého posudku krajský soud uvádí, že posudková komise vycházela ze všech dostupných lékařských zpráv i zdravotnické dokumentace praktického lékaře žalobce. Posudková komise hodnotila všechna relevantní zdravotní postižení

žalobce. Ve shodě s prvním i druhým posudkem určila za rozhodující příčinu zdravotních problémů žalobce závažné onemocnění střev. Své závěry posudková komise vysvětluje a odůvodňuje. Zareagovala také na žádost krajského soudu o doplnění posudku. Podle krajského soudu třetí posudek (po jeho doplnění) již plní kritérium přesvědčivosti. Krajský soud nemá pochybnosti o tomto posouzení zdravotního stavu žalobce, které odpovídá i tomu, jak jej posoudily první a druhý posudek.

32. Krajský soud proto vycházel ze třetího posudku jako ze stěžejního důkazu v otázce stupně invalidity žalobce. Žalobní námitky žalobce proto nemohl mít za důvodné. *Z provedeného dokazování ve správním řízení i v soudním řízení správním (viz body 16-21 výše) nevyplývalo, že by pracovní schopnost žalobce poklesla v míře, která by již zakládala důvody pro zvýšení invalidity žalobce na II. nebo III. stupeň.* Pokles pracovní schopnosti žalobce dosahoval 35 %, tedy spodní hranice invalidity I. stupně. Chybělo proto 15 % k hranici II. stupně invalidity a 35 % k hranici III. stupně invalidity (viz § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění).
33. Při případném zhoršení zdravotního stavu žalobce ovšem lze očekávat, že k jeho nové žádosti o změnu výše invalidního důchodu z důvodu změny rozhodných skutečností [§ 56 odst. 1 písm. e) zákona o důchodovém pojištění] dojde též ke změně posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobce z hlediska jeho dochované pracovní schopnosti. *K datu vydání napadeného rozhodnutí je však třeba uzavřít, že se neprokázalo, že by žalobce byl invalidní ve vyšším než I. stupni invalidity.*

VII. Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované žádné náklady řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno, 13. dubna 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce